

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **POHOTOVOSŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, **o náhradu škody a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3 C 102/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. júla 2013 sp. zn. 10 Co 319/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Ružomberok rozsudkom z 11. apríla 2013 č.k. 3 C 102/2012-61 návrh žalobkyne v celom rozsahu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania titulom hotových výdavkov nepriznal. Žalobkyňa sa návrhom domáhala uloženia povinnosti žalovanej na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Ružomberok ako exekučného súdu. Vychádzal zo skutočnosti, že v dotknutej exekučnej veci (5 Er 459/2008) po doručení žiadosti súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého súdu 1.12.2008 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo exekučným súdom 12.12.2008, t.j. 11 dní po doručení žiadosti, teda pred uplynutím zákonnej 15-dňovej lehoty, požadované poverenie na vykonanie exekúcie vydané. V dôsledku toho považoval súd prvého stupňa tvrdenie žalobkyne, že v danej veci exekučný súd bezdôvodne nekonal viac ako 173 dní za nepravdivé. Zároveň z konštatovaného vyvodil absenciu

základného predpokladu zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Za ďalší dôvod zamietnutia návrhu súd prvého stupňa označil aj žalovanou dôvodne vznesenú námietku premlčania. V tejto spojitosti uviedol, že žalobkyňa, ako iniciátorka exekučného konania, disponovala dňom nasledujúcim po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie (13.12.2008) informáciu o škode, ktorá jej mala vzniknúť tým, že súd „nevydal poverenie“ na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti. Súd prvého stupňa na záver poznamenal, že návrh podaný 27.9.2012 je potrebné považovať za premlčaný (§ 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci). O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Žiline rozsudkom z 25. júla 2013 sp. zn. 10 Co 319/2013 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ a g/ O.s.p. Uviedla, že jej nebolo umožnené viesť kontradiktórne konanie. Navrhla, aby dovolací súd rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) skúmal, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene, preto ho treba odmietnuť.

Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak dovolací súd vydal opravné uznesenie, plyní táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Podľa § 240 ods. 2 O.s.p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Z obsahu spisu je zrejmé, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu bol doručený právnemu zástupcovi žalobkyne ako aj právnemu zástupcovi žalovanej 16. októbra 2013 (viď pripojená doručka na č.l. 103). Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu teda nadobudol právoplatnosť 16. októbra 2013. Pretože právoplatnosť je skutočnosťou určujúcou začiatok jednomesačnej lehoty na podanie dovolania v zmysle citovaného ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p. pripadol koniec tejto lehoty na 16. novembra 2013. Žalobkyňa podala dovolanie na poštu 19. novembra 2013 (viď pripojená poštová obálka na č.l. 105a), teda oneskorene. Zo spisu nevyplývajú žiadne také okolnosti, pre ktoré by mala byť otázka včasnosti podaného dovolania posúdená inak.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol ako oneskorene podané.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyne, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. mája 2014

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová